

кримінальні правопорушення, та інші події» з метою приведення її положень у відповідність до вимог ст. 214 КПК України.

### **Список використаних джерел:**

1. Конституція України: станом на 30 верес. 2016 р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 11.02.2019).
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI. Дата оновлення: 10.11.2018. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 11.02.2019).
3. Рішення Європейського суду з прав людини від 13 січня 2011 р., судова справа «Михалкова та інші проти України» (Заява № 10919/05). URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974\\_676](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_676) (дата звернення: 11.02.2019).
4. Ухвала Дарницького районного суду м. Києва від 20 листопада 2018 р., судова справа № 753/18081/18. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/78097141> (дата звернення: 11.02.2019).
5. Ухвала Деснянського районного суду м. Києва від 19 вересня 2018 р., судова справа № 754/9171/18. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/76683240> (дата звернення: 11.02.2019).
6. Ухвала Деснянського районного суду м. Києва від 18 вересня 2018 р., судова справа № 754/12564/18. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/76535110> (дата звернення: 11.02.2019).
7. Наказ МВС України від 06.11.2015 № 1377 «Про затвердження Інструкції про порядок ведення єдиного обліку в органах поліції заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події». Дата оновлення: 27.06.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1498-15> (дата звернення: 11.02.2019).
8. Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ. Узагальнення «Про практику розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування». Лист від 12.01.2017 № 9-49/0/4-17. URL: [http://search.ligazakon.ua/l\\_doc2.nsf/link1/VRR00212.html](http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/VRR00212.html) (дата звернення 11.02.2019).
9. Рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 12 вересня 2018 р., судова справа № 826/5871/16. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/76472533> (дата звернення: 11.02.2019).

**Матвієнко Є.І.**

*курсант,*

*Науковий керівник: Кисельов А.О.*

*кандидат юридичних наук, старший викладач,*

*Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ*

## **МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СПІВРОБІТНИЦТВА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ПІД ЧАС ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ**

Проблема злочинності на даний час набуває зростаючого глобального характеру. Злочинність практично у всіх країнах світу перетворюється у серйозну перешкоду на шляху їх соціально-економічного, політичного і

культурного розвитку, істотно знижуючи рівень життя населення, що викликає для світової спільноти необхідність спільного пошуку оптимальних форм співробітництва у вирішенні цієї проблеми. На даний час правоохоронні органи зіткнулись з такими видами злочинів, як міжнародний тероризм, організована транснаціональна злочинність, торгівля людьми, незаконна міграція, торгівля наркотиками, торгівля зброєю та ін., що становлять небезпеку не тільки для окремих держав, але й для всього людства [1]. Тому, дане питання на сьогоднішній час є актуальним з боку останніх подій як в країні, так і на міжнародному рівні, тож метою нашої роботи буде дослідження шляхів та перспектив удосконалення міжнародного співробітництва правоохоронних органів під час протидії та запобіганню злочинності, спираючись при цьому на міжнародний досвід.

Міжнародне співробітництво держав у цій важливій сфері ґрунтується на системі певних критеріїв, стандартів, тобто міжнародних принципах, які визначають сутність організації та діяльності держав, а також міжнародних організацій у сфері протидії міжнародним злочинним діянням.

Відповідно до п. 4 ст. 2 Статуту ООН “усі члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування...”. Обов’язок незастосування сили поширюється на всі держави і є основою для співробітництва між державами в різних сферах, в тому числі й у сфері протидії злочинності.

Проблеми, що виникають при співробітництві в сфері кримінальної юстиції, не можуть використовуватися для безпідставного прямого або непрямого застосування сили чи погрози силою. Статут ООН передбачає лише два виняткові випадки, коли збройна сила може бути застосована: з метою самооборони (ст. 51) і за рішенням Ради Безпеки ООН у випадку загрози мирові, порушення миру або акту агресії (статті 39 і 42) [2].

Закон України «Про Національну поліцію» у ст. 4 передбачає правове підґрунтя міжнародного співробітництва поліції, визначаючи, що взаємовідносини у сферах діяльності поліції з відповідними органами інших держав та міжнародними організаціями базуються на міжнародних договорах, а також на установчих актах та правилах міжнародних організацій, членом яких є Україна [3].

Міжнародне співробітництво України з питань протидії організованій злочинності має включати: – продовження процесу адаптації українського законодавства до законодавства Європейського Союзу з питань протидії проявам організованої злочинності; – удосконалення взаємодії правоохоронних органів України з питань протидії організованій злочинності з правоохоронними органами іноземних держав на підставі відповідних міжнародних договорів; – стажування та навчання за кордоном відповідних фахівців [4].

Важливим кроком у сфері протидії організованій злочинності міжнародного характеру стало створення Європолу (європейське управління поліції). До основних позитивних рис співробітництва з Європолом дослідники відносять: міжвідомче співробітництво (поліція, прикордонна

служба, митна служба, жандармерія (з безпосереднім доступом до національних баз даних)); багатомовна платформа співробітництва – Бюро офіцерів зв'язку; безпечна, швидка, вигідна система обміну інформацією; вивчення ситуації щодо злочинності в Європі; надання допомоги в проведенні заходів і розслідувань – аналіз, експертизи, спільні оперативно-слідчі групи (ІТ); проекти навчання і спеціалізовані тренінги; обмін знаннями Portal EuroOPS, Knowledge Center.

На сьогодні в Україні міжвідомче співробітництво щодо обміну інформацією між правоохоронними органами існує на низькому рівні. Держави ЄС мають систему різноманітних форм взаємодії у правоохоронній сфері, але, на жаль, в Україні відсутня належна правова база для більшості таких форм, що призводить до бездіяльності в цьому напрямі [5, с. 21].

На сьогодні, є міжнародна міждержавна організація яка займається протидією злочинності – це Інтерпол, за даними до нього входить 194 країни. Проте, зокрема, вони не можуть виконувати функції поліції (тобто затримувати особу, застосовувати чи використовувати вогнепальну зброю), вони займаються лише координацією сил, щоб правоохоронці з інших країн набагато легше справлялись з такими речами, як особливості національного правосуддя законодавства, мовний бар'єр.

Одним із важливих та ефективних інструментів у протидії зі злочинністю на міждержавному рівні виступає екстрадиція. Екстрадиція – форма міжнародно-правової допомоги у кримінальних справах, що полягає у видачі обвинувачуваного для здійснення правосуддя або засудженого для виконання обвинувального вироку суду з однієї держави до іншої. У результаті цього, з одного боку, реалізується найважливіша мета невідворотності відповідальності й покарання, але з іншого боку — це спричиняє застосування суворих заходів примусу до особи, пов'язаних з обмеженням її прав, свобод та гідності [6].

Без сумніву, вивчення міжнародного досвіду правоохоронної діяльності ЄС, спільної політики у сфері внутрішніх справ та юстиції, протидії злочинності має велике значення для практики сучасної України, її системи організації влади на всіх рівнях. У сфері європейського простору спільної безпеки і правосуддя дискусійними виявились питання щодо того, які функції слід передати на наднаціональний рівень, а які мають залишитись виключно на внутрішньо державному рівні. У будь-якому випадку, спільна діяльність країн ЄС вимагає інтенсивної співпраці правоохоронних органів, тому створено розгалужену мережу наднаціональних органів – Європейська поліція (Європол), Генеральний директорат внутрішніх справ, Постійний комітет оперативного співробітництва з внутрішньої безпеки, Євроюст, Європейська інформаційна мережа у сфері правосуддя та ін. Їх завданням є забезпечення взаємодії та координації правоохоронної діяльності, розробка стандартів у сфері правоохоронної, правозахисної діяльності [7].

Таким чином, проаналізовані та досліджені нами питання щодо регулювання міжнародного співробітництва правоохоронних органів під час протидії злочинності, дали нам змогу зробити висновок, що співпраця з

організаціями, зокрема з Європолем, Інтерполом з Євроюстом та багатьма іншими організаціями, позитивно впливають як на внутрішню безпеку, внутрішні соціально-економічні, політичні відносини, так і зокрема на зовнішні відносини із зарубіжними країнами, країнами ЄС, також, заключаючи міжнародні угоди та договори, ми робимо вагомий внесок для створення нових реформ в Україні.

### **Список використаних джерел:**

1. Бандурка О. М. Оперативно-розшукова діяльність. Частина I: Підручник. – Харків: Вид-во Нац. ун-ту внутр. справ, 2002. – 336 с.
2. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду [Електронний ресурс] – від 16.09.2005. – Режим доступу: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995\\_010/stru#Stru](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010/stru#Stru).
3. Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015. [Електронний ресурс] № 580-VIII. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
4. Єфімов В. В. Міжнародне співробітництво в оперативно-розшуковій діяльності / Єфімов В. В. // Право і суспільство. – 2012. – С. 268–273.
5. Міжнародне співробітництво органів внутрішніх справ з правоохоронними органами зарубіжних країн: Проблеми теорії і практики: Матер. Круглого столу. – Тези доп. (23 вересня, 2010 р.). Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2010. – С. 66–69.
6. Гришук Г. М. Екстрадиція як підстава протидії злочинності. Кримінально-правові та кримінологічні аспекти протидії злочинності: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Одеса, 25 лист. 2016 р.). Одеса: ОДУВС, 2016. С. 54–55.
7. Білас А. І. Правоохоронна діяльність країн Європейського Союзу: порівняльно-правове дослідження: монографія / А. І. Білас. – Дрогобич: Посвіт, 2016. – 228 с.